

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 6 og 7.

5. § 56, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. Hvis et medlem, der oppebærer dagpenge i henhold til nærværende afsnit, får tillagt invalidepension, folkepension eller enkepension, skal såvel medlemmet som invalideforsikringsretten, henholdsvis vedkommende kommunalbestyrelse, uopholdeligt give sygekassen underretning om tilkendelsen af pensionen. Beløb, som sygekassen har ydet pensionisten i tiden mellem den dag, fra hvilken pensionen beregnes, og anvisningsdagen, skal så vidt muligt godtgøres kassen, dog kun i det omfang der i dette

tidsrum og i de nærmest forudgående 3 måneder er ydet dagpengehjælp for mere end 78 dage.“

6. I § 57, stk. 2, 2. pkt., ændres „§ 49, stk. 3, nr. 1-4“, til: „§ 49, stk. 3“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970. Ved beregningen af, om dagpengeretten er opbrugt, medregnes også dagpenge udbetalt for tiden før lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring (Folketingstidende 1959-60, FF spalte 1020, 1374, 5698 og 6179; tillæg A, spalte 1091; tillæg B, spalte 1305 og 1553; tillæg C, spalte 997) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967. Loven er senere ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968 (Sygekassegrænsen m. v.), ved lov nr. 244 af 4. juni 1969 (Refusion af udgifter til fribefordring m. v.) samt ved lov nr. 350 af 18. juni 1969 (Sygedagpenge) (Folketingstidende 1968-69, FF spalte 5446, 5934, 7434 og 7754; tillæg A, spalte 4595; tillæg B, spalte 2787; tillæg C, spalte 977). Endvidere henvises til de ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 skete ændringer af loven (Folketingstidende 1962-63, FF spalte 2953, 3449, 3473, 4181 og 4384; tillæg A, spalte 881; tillæg B, spalte 429 og 507; tillæg C, spalte 153).

Lovforslaget omfatter en *nedsættelse af varigheden* af den tid, hvori der kan udbetales dagpenge til personer, der oppebærer *folkepension, invalidepension* eller *enkepension*, samt en *ophævelse af undtagelsesbestemmelsen* fra dagpengeordningen for lønarbejdere for personer, der oppebærer *indtægtsbestemt folkepension*.

Ved sygeforsikringsloven af 1960 fastsattes længden af den tid, hvori der kan udbetales sygedagpenge til 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder. Varigheden begrænsedes desuden ved, at hjælpen ikke kunne udbetalés udover i alt 468 dage i løbet af 3 på hinanden følgende år, idet der dog var adgang til at generhverve retten til dagpenge,

når hjælpen var endeligt opbrugt efter denne bestemmelse.

Disse bestemmelser blev ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 ændret således, at dagpenge ikke kunne udbetales udover i alt 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder, og når dagpengeretten var opbrugt efter denne bestemmelse under en sammenhængende sygeperiode, kunne dagpenge kun udbetales i en følgende 12 måneders periode, såfremt medlemmet efter dagpengerettens ophør havde været raskmeldt og ved den ny sygeperiodes begyndelse — for så vidt angår dagpenge fra lønarbejderdagpengeordningen — opfyldte lovens krav om en vis tids forudgående beskæftigelse.

Varigheden af dagpenge til personer, der er omfattet af sygeforsikringslovens afsnit II, dagpengeordningen for lønarbejdere, er senest blevet ændret ved lov nr. 350 af 18. juni 1969, der trådte i kraft den 1. oktober 1969. Der er herefter ret til dagpenge under denne ordning i op til det fulde antal arbejdsdage i et år (312 dage), inden for et tidsrum af 2 år. Samtidig ophævedes den begrænsning, der lå i, at dagpengene kun kunne oppebæres i 3 perioder inden for 3 år.

Der blev ikke foretaget en tilsvarende forlængelse af varigheden for så vidt angår dagpenge fra den frivillige dagpengeforsikring (sygeforsikringslovens afsnit I, kapitel V).

Efter de gældende regler i sygeforsikringsloven er personer, der oppebærer indtægtsbestemt folkepension, undtaget fra reglerne om dagpengehjælp